

Sejr ialfald, der, hvor vi saa haardt maa kæmpe os frem.

F. B.

(Forsinkelse af Referatet paa Grund af Forlæggelse af samme. Fru Professorinde Wicksell har revideret det, saa det af hende var godkendt).

Endnu en Bemærkning om

Miss Jessie Ackermann

der besøgte os i vor Klub i Februar Maaned, holdt et interessant Foredrag for os om de Lande hun havde besøgt under sine 25 Jordomsejlinger. Ligeledes hørte vi hendes Foredrag andetsteds. Hvad der gjorde mest Indtryk paa os var en Bebrejdelse, hun rettede imod os. »Men I har jo »Slums« her! Dette ventede jeg ikke at finde i Eders oplyste Land! Jeg har i disse Dage været rundt med Pastor Bast og har set dem, der intet Logis havde om Natten, uden hvad tilfældig Gavnildhed kunde give dem. Vi ser nu, at der er noget tilbage at gøre for Danmarks Kvinder, naar de engang faar den politiske Stemmeret. Danmark har ikke endnu naaet Spidsen af Kulturen, der, hvor Ingen sulter, og hvor Ingen savner Mure, der beskytter dem! Endnu savnes at Kvinderne kun har faaet kommunal Stemmeret, altsaa ikke den Myndighed der bevilger«.

»Der er altsaa en Opgave for Kvinderne, naar den Tid kommer«!

Vi var alle opfyldte af Taknemlighed til Miss Ackermann for den Kundskab hun bragte os, og for Manglerne hun paapegede. Vi haaber at hun atter engang vil komme.

En Tilhører.

Delegeret fra Island.

Fru *Briet Asmundsson* rejser som Delegeret for det islandske Forbund, hvilket hedder paa islandsk »Kvenrettindafélag Islands«, (paa dansk: Islands Kvinderetsforening).

Foreningen har faaet et betydeligt Tilskud af den islandske Regering til denne Repræsentation, som sikkert med Glæde vil hilse af den ungarske Komité. Det er første Gang, at Kvinderne paa Island har faaet en saadan Anerkendelse af den islandske Regering.

J. M.

Norske regjeringsdelegerede til Budapest.

Den norske regjering har opnævnt fru *F. M. Qvam*, formand i Landskvindestemmeretsforeningen, og frk. *Gina Krog*, formand i Norske Kvinders Nationalraad, til paa dens vegne at repræsentere Norge ved den kongres, som Den Internationale Kvindestemmerets Alliance afholder i Budapest fra 15. til 20. juni i aar.

Kristiania, 20. maj 1913.

Fr. Mørck.

Die Suffragettes.

(Alexander Duncker Verlag, Weimar Luisenstr. 18)

Af Käthe Schirmacher. (Sluttet).

Syerskerne for Hær og Marine betaler selve *Staten* med *Sulteløn*, men derimod efter Fagforenings Tariffer til Mænd. De elendigste Industrier, de saakaldte »Svedeindustrier« benytter overvejende Kvindearbejde. De gennemsnitlige Kvindelønninger i Industrien til 7 à 8 Shillings om Ugen, synker her til at blive under 5 Shillings ugentlig. Hjemmearbejdersker faar 8 à 9 Pence for 12 Skjorter, Lønnen formindskes ved Straffepenge, Symaskineleje, Garn.

Men ogsaa paa anden Maade er Kvinderne forfordelte, idet Domstolene kun lidet beskytter den fattige Kvinde. Manden, som tjener 60 à 80 Shilling om Ugen, kan affinde sig med 10 Shilling ugentlig til Konen. Genemprygler han hende eller skærer Halsen over paa hende, lader man ham gaa ustraffet og formaner ham kun til »at holde Fred«! For usædelige Attentater mod 10 Aars Pige-børn gives 10 Dages Fængsel. Mindre Tyverier straffes strengere end den skændigste Forgaaelse mod Kvinder. Ved Barnemord trækker Loven kun Moderen til Ansvar, som dømmes til Døden, og da Straffen faktisk ikke mere kommer til Anvendelse, men Loven endnu bestaar, benaades hun til livsvarigt Fængsel.

Fra den obligatoriske Rigsforsikring (Sygeforsikring) er en Husmoder udelukket — hun er ikke Lønarbejder. Ogsaa fra den frivillige Sygeforsikring er den gifte Kvinde udelukket. Kun Enken kan købe sig ind i Privatselskaberne og kan give Indskud i Postsparekasserne; men det er ingen Forsikring. Til fri Lægebehandling, Medicin og Sanatorie har en Husmoder ingen Ret. Barselkone-Understøttelsen tilhører Manden og er bestemt til Lægehonorar — hverken til Pleje eller til Jordemoderhjælp. De særlige Fonds af de kv. Forsikredes Bidrag bærer alle Forsikringer, samt Forsikring for forældreløse Børn.

De arbejdende Kvinder faar langt vanskeligere en anstændig Bolig end Manden. For arbejdende Mænd gives mange og billige comfortable Beboelses Huse, men kun 2 Byer har oprettet hver et Hus for Kv. Det uløste Problem: hvor skal de boe? finder sit Svar i den Verden om hvilken man ikke taler — særlig i England. Hvorhen fører da egentlig de stenede Veje for Kvinderne? Paa en eller anden Maade til Dyndet — til Prostitutionens Pøl.

Paa Grund af det mest indgaaende Kendskab til Livet, som det er, siger Suffragetterne: Verden er frygtelig. Den bliver maaske aldrig fuldkommen, men den kunde være meget mindre frygtelig. Manden alene formaar ikke at bringe den i Ligevægt, thi han ser og forstaar ikke, hvad der mangler den. Overseen af Kvinders Ønsker, Nød, Behov, Kvindens Værn og Kvindens Interesser skaffer de fleste sociale Problemer i Mændenes Verden. Overalt griber Loven ind: i Ægteskab, Bolig, Er-

hverv, Bestilling, Nærings- og Opdragelses-spørgsmaal.

Men Kvinderne er ikke med til at bestemme om Betingelserne for sit Liv og Manden formaaer ikke at være retfærdig imod hende. Derfor behøver Kvinden Valgret.

Dette er Meningen med Suffragettebevægelsen. Spørger man W. S. P. U. hvad den vil? saa svarer den: »Redress grievances, bring justice!« Derfor betræder de *Lidelsesvejen, the militant tactics*.

Frøken Dr. Käthe Schirmacher fører et Forsvar for Kvinderne, der kommer fra hendes inderste Hjertefibre, og vi anbefaler alle at læse denne gribende Bog, der mer og mer beviser sin Sandhed i de Begivenheder, der daglig indtræffer.

A. B.

Den 10. Maj 1913.

De sidste Dages Kvindebevægelse i England.

I.

Jeg ønsker ikke at sige: saadan og saadan er det, og saadan og saadan burde det være. Jeg tænker kun, det for danske Læsere kan have sin Interesse at faa et lille Billede af de forskellige Stemninger og Følelser, der er oppe, og som bevæger Sindene netop i Øjeblikket.

Danske saavel som andre udenlandske Blade bringer i Ny og Næ — mest korte — Beretninger om, hvad Voldshandlinger de engelske Suffragetter har begaaet; og man aner ikke, at Suffragettebevægelsen hver eneste Dag giver Stof til mange Spalter i alle Blade her. Noget af det første, Englænderen gør, naar han paa sin travle Vej, enten som Fodgænger, paa »Bus«en eller i sin »Taxi«, i Forbifarten snapper sit Blad fra den raabende Avissælgers Haand, er at se efter det nyeste Nyt fra Kvindelejren.

Forskellige Englændere har sagt mig, at Suffragettebevægelsen udelukkende var en Hovedstadsbevægelse. Jeg tror ikke, de har Ret, men det er utvivlsomt hovedsageligt en Hovedstadsbevægelse. Her i London lever, kæmper og lider disse Kvinder.

Jeg har været her i hele denne sidste, meget bevægede Tid, i de Dage, da Mrs. Pankhurst stod for Rettens Skranke, da hun blev dømt, sat i Fængsel, »hungerstrikede« og derefter blev ført til Hospital; i de Dage, da Bladene bragte Rygter om, at hendes Venner havde Planer oppe om at forsøge paa at bortføre hende fra Hospitalet i Luftskib; da Suffragettebutikken paa Kingsway blev lukket, den er nu atter aaben og Bladet »The Suffragette« forbudt, men udkommer desuagtet, og den dristige Bogtrykker — som det paa Forhaand var publiceret — blev anholdt; da her blev holdt Massemøder i Hyde Park, da det store Demonstrationsmøde blev holdt i Albert Hall, som til daglig rummer 13,000 Mennesker, men den Aften var overfyldt, og da der paa denne ene Aften blev indsamlet langt over 1/4 Million Kroner til Suffragetternes Krigskasse; og nu endelig, da Forslag om Kvinders Stemmeret efter to Dages Debat